

بررسی تأثیر ضدعفونی‌کنندگی دو ماده هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪ و گلو تار آلدئید ۲٪ بر روی یک رزین آکریلی گرماسخت

دکتر بهناز عبادیان*#، فرخنده پورسینا**، دکتر سیما سقایی***

* دانشیار گروه پروتزهای دندانی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

** کارشناس ارشد گروه میکروبیولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

*** دندانپزشک

تاریخ ارائه مقاله: ۸۵/۱۱/۲ - تاریخ پذیرش: ۸۶/۵/۱۲

Title: Evaluation of Disinfecting Effect of 0.5% Sodium Hypochlorite and 2% Glutaraldehyde on Heat-cure Acrylic Resin

Authors: Ebadian B*#, Poorsina F**, Saghaei S***

* Associate Professor, Dept of Prosthodontics, Dental School, Esfahan University of Medical Sciences, Esfahan, Iran.

** MS Degree, Dept of Microbiology, School of Medicine, Esfahan University of Medical Sciences, Esfahan, Iran.

*** Dentist

Introduction: Disinfection of dental prostheses is important, so determining an appropriate disinfectant and the effective time for disinfection is necessary. The aim of this study was to evaluate of the disinfecting effect of 0.5% Sodium hypochlorite and 2% Glutaraldehyde on heat cure acrylic resin contaminated by two types of bacteria.

Materials & Methods: In this experimental & In vitro study 90 acrylic resin samples, 6mm×17mm, were made using Acropars acrylic resin. The sterilized samples were divided into two groups. One group was exposed to a microbial suspension containing Streptococcus viridance and the other was exposed to a microbial suspension containing Bacillus subtilis. Two negative controls not contaminated with bacteria were considered. Two samples from each group were used as the positive controls and were not disinfected. Each group was divided into two subgroups. The subgroups were immersed in either 2% glutaraldehyde or 0.5% sodium hypochlorite. After 30 min, 2h and 4h, seven samples were removed from each solution and transferred to individual tubes containing Brain Heart Infusion (BHI) culture medium. The tubes were incubated for 24h at 37°C and then examined for turbidity. A sample of each tube was plated onto blood agar plate and the results were observed after 24h. Statistical analysis was made by Chi-Square tests (Fisher's exact test) and Kendalls tau-b.

Results: The difference between 3 time interval in all samples for hypochlorite solution (P=0.057) was not significant but it was significant for glutaraldehyde (P=0.021). Comparing 3 time intervals in the samples contaminated with Bacillus subtilis for hypochlorite solution (P=0.032) and glutaraldehyde (P=0.014) showed significant difference. The analysis was not made for Streptococcus viridance because all the results were negative. The difference between the disinfecting ability of the solutions after 30 min (P=1) and 2h (P=0.266) was not significant.

Conclusion: The results indicate that both disinfecting solutions eliminated Streptococcus viridance after 30min but could not eliminate Bacillus subtilis until 4h immersion time. Within the number of the samples in this study there was no difference between the disinfecting ability of 0.5% sodium hypochlorite and 2% glutaraldehyde.

Key words: Heat-cure acrylic resin, Disinfectant material, Sodium hypochlorite, Glutaraldehyde, Streptococcus viridance, Bacillus subtilis.

Corresponding Author: Ebadian@mui.ac.ir

Journal of Mashhad Dental School 2007; 31(3): 217-22.

چکیده

مقدمه: با توجه به اهمیت ضدعفونی نمودن پروتز، تعیین یک ماده ضدعفونی کننده مناسب و مدت زمان لازم و مؤثر برای فرآیند ضدعفونی ضروری است. هدف از انجام این مطالعه تعیین اثر ضدعفونی‌کنندگی هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪ و گلو تار آلدئید ۲٪ بر رزین آکریلی گرماسخت آلوده به دو نوع باکتری بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی آزمایشگاهی ۹۰ نمونه آکریل آکروپارس به ابعاد ۶×۱۷mm ساخته و استریل شدند. ۲ نمونه به عنوان کنترل منفی و بقیه نمونه‌ها به دو گروه تقسیم شدند. یک گروه در سوسپانسیون باکتریایی استرپتوکوک ویریدانس و دیگری در سوسپانسیون حاوی باسیلوس ساب‌تیلیس قرار گرفت. از هر گروه ۲ نمونه به عنوان کنترل مثبت انتخاب گردید. هر گروه به دو زیرگروه تقسیم که یک زیر گروه در محلول هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪ و دیگری در محلول گلو تار آلدئید ۲٪ غوطه‌ور گردید. در زمان‌های ۳۰ دقیقه، ۲ و ۴ ساعت از هر گروه ۷ نمونه انتخاب و هر نمونه به لوله آزمایش حاوی BHI (Brain-Heart Infusion) منتقل شد و پس از ۲۴ ساعت کدورت آن بررسی گردید. جهت اطمینان از صحت نتایج، از تمام محیط‌های کشت مایع به محیط Blood agar هم منتقل شد. از تست‌های tb کندال و آزمون دقیق فیشر برای تجزیه تحلیل داده‌ها استفاده شد.

یافته‌ها: مقایسه سه زمان در مورد نمونه‌های آلوده به باسیلوس سابیتیلیس در محلول هیپوکلریت سدیم ($P=0/032$) و گلو تار آلدئید ($P=0/014$) تفاوت معنی داری نشان داد. در مورد نمونه های آلوده به استرپتوکوک ویریدانس به دلیل منفی بودن نتایج در هر دو محلول محاسبه انجام نشد. مقایسه سه زمان در مجموع نمونه‌ها در محلول هیپوکلریت تفاوت معنی داری نداشت ($P=0/057$) ولی این تفاوت در محلول گلو تار آلدئید معنی دار بود ($P=0/021$). تفاوت تأثیر ضدعفونی کنندگی دو محلول در زمان ۳۰ دقیقه ($P=1$) و ۲ ساعت ($P=0/266$) معنی دار نبود.

نتیجه گیری: براساس یافته‌ها هر دو محلول استرپتوکوک ویریدانس را در زمان ۳۰ دقیقه و باسیلوس سابیتیلیس را در زمان ۴ ساعت از بین بردند. با توجه به شرایط موجود بین قدرت ضدعفونی کنندگی، در هر زمان بین دو محلول هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪ و گلو تار آلدئید ۲٪ تفاوتی وجود ندارد. **واژه‌های کلیدی:** آکریل گرماسخت، مواد ضدعفونی کننده، هیپوکلریت سدیم، گلو تار آلدئید، استرپتوکوک ویریدانس، باسیلوس سابیتیلیس.

مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد / سال ۱۳۸۶ جلد ۳۱ / شماره ۳: ۲۲-۲۱۷.

مقدمه

پروتزهای دندانی به دلیل تماس با ابزار، افراد و مکان‌های مختلف از احتمال آلودگی بالایی برخوردارند و در عین حال جلوگیری از آلودگی متقاطع و ضدعفونی نمودن آنها عملی بسیار اساسی است. میکروارگانیسم‌های متعددی با پاتوژنسیته متفاوت از پروتزهای دندانی کشت شده است که قادرند بیماری‌هایی مثل ذات‌الریه، ورم ملتحمه و مننژیت ایجاد نمایند.^(۱،۲)

روش‌های فیزیکی به اندازه تمیز کردن شیمیایی در کاهش تعداد میکروارگانیسم‌های آلوده کننده دنچر مؤثر نیست.^(۳،۴) غوطه‌وری دنچر در یک ماده ضدعفونی کننده مناسب به مدت کافی برای ضدعفونی یا استریل نمودن روشی آسان و مؤثر است ولی بعضی از محلول‌ها در خصوصیات فیزیکی و مکانیکی رزین‌ها تغییراتی ایجاد می‌نمایند. مطالعات نشان داده اند که غوطه‌وری در محلول‌هایی مثل هیپوکلریت سدیم ۱٪، کلرگزیدین ۴٪ و سدیم پربورات می‌تواند سختی سطحی رزین‌های آکریلی را کاهش دهد.^(۵) در حالی که ادعا شده است غوطه‌وری دنچر در هیپوکلریت سدیم رقیق نشده به مدت ۵ دقیقه می‌تواند انواع میکروارگانیسم‌ها از جمله باکتری‌های اسپوردار و کاندیدا آلبیکانس را از بین ببرد.^(۶،۷) برای از بین بردن ویروس ایدز و هپاتیت حداقل ۱۵ دقیقه غوطه‌وری در هیپوکلریت سدیم یا گلو تار آلدئید پیشنهاد شده است.^(۸) با توجه به نوع آلودگی باکتریایی و نوع ماده ضدعفونی کننده، زمان‌های متفاوتی جهت ضدعفونی دنچرها پیشنهاد شده است. طی مطالعه ای در آلودگی‌های با استاف آرئوس، کاندیدا آلبیکانس و اشرشیاکلی، هیپوکلریت سدیم با

غلظت ۵/۲۵٪ توانست پس از ۴ دقیقه این باکتری‌ها را از بین ببرد.^(۹) مطالعات باکتریولوژی بر روی گوتاپرکاهای آلوده نشان داد که هیپوکلریت سدیم رقیق نشده به مدت ۱ دقیقه اسپورها را از بین می‌برد ولی گلو تار آلدئید ۲٪ حتی پس از ۱۰ دقیقه نیز قادر به حذف اسپورها نبود.^(۱۰) هیپوکلریت سدیم رقیق شده با غلظت ۰/۰۲٪ در برخی موارد قادر به حذف بعضی گونه‌ها از جمله استرپتوکوک گوردونی نبوده است.^(۴) با توجه به نتایج متفاوت مواد ضدعفونی کننده با غلظت و ترکیبات شیمیایی متفاوت و همچنین احتمال آلودگی دنچرها به انواعی از میکروارگانیسم‌ها که نسبت به مواد شیمیایی مقاومت متفاوتی نشان می‌دهند این مطالعه با هدف بررسی اثر ضدعفونی کننده دو ماده هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪ و گلو تار آلدئید ۲٪ بر رزین آکریلی گرماسخت آکروپارس آلوده به استرپتوکوک ویریدانس و باسیلوس سابیتیلیس انجام پذیرفت.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه تجربی آزمایشگاهی از دو ماده ضدعفونی کننده هیپوکلریت سدیم ۵/۲۵٪ (با رقت ۰/۵٪ - پاکشوما- ایران - تهران) گلو تار آلدئید ۲٪ (گلو تارال- شرکت بهسا- ایران- تهران) استفاده شد و اثر ضدعفونی کنندگی آنها بر آکریل گرماسخت آکروپارس (شرکت مارلیک- ایران- تهران) که به دو باکتری استرپتوکوک ویریدانس و باسیلوس سابیتیلیس آلوده شده بودند بررسی گردید. تعداد ۹۰ نمونه آکریلی با استفاده از مولدی به قطر ۱۷mm و ارتفاع ۶mm ساخته شد. جهت ساخت نمونه‌های آکریلی در قسمت تحتانی مفل گچ سفید (پارس دندان- تهران) ریخته می‌شد و یک اسلب

گلو تار آلدئید ۲٪ غوطه‌ور و درب ظرف بسته شد. در زمان‌های ۳۰ دقیقه، ۲ ساعت و ۴ ساعت از هر زیرگروه ۷ نمونه جدا شده با آب مقطر شستشو داده می‌شد و روی گاز خشک استریل رطوبت آن گرفته می‌شد سپس هر نمونه در لوله آزمایش حاوی ۱۰ cc محیط کشت BHI قرار گرفته و درب لوله بسته می‌شد. لوله‌ها در انکوباتور ۳۷°C به مدت ۲۴ ساعت نگهداری و نتایج از نظر کدورت بررسی و ثبت می‌گردید. کدورت محیط در مقایسه با شفافیت محیط کشت کنترل (نمونه شاهد) نشان‌دهنده وجود میکروب و بیانگر عدم ضدعفونی شدن نمونه بود.

به منظور اطمینان از صحت نتایج محیط مایع، از تمام محیط‌های کشت BHI، نمونه‌ای به محیط جامد Blood agar (E. Merk, 64271 Darmstadt Germany) نیز برده شد. این عمل توسط لوپ در مجاورت شعله و با رعایت اصول استریلیزاسیون انجام شد محیط‌های جامد در دمای ۳۷°C انکوباتور به مدت ۲۴ ساعت نگهداری و نتایج ثبت شد. مشاهده کلونی‌ها روی خط کشت نشانه وجود میکروب و عدم رشد نشانه ضدعفونی شدن نمونه آکریلی بود. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های آماری χ^2 کندانال و Fisher exact test استفاده شد.

یافته‌ها

نتایج این مطالعه به صورت رشد (+) یا عدم رشد (-) دو باکتری استرپتوکوک ویریدانس و باسیلوس سابتیلیس در محیط کشت پس از آنکه نمونه‌های آکریلی به مدت ۳۰ دقیقه، ۲ ساعت و ۴ ساعت در محلول هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪ و گلو تار آلدئید ۲٪ غوطه‌ور بودند ثبت شد، کدورت یا عدم کدورت محیط کشت BHI در ابتدا با محیط کشت کنترل مقایسه، سپس نتایج در محیط کشت Blood agar تأیید شد. لوله‌های حاوی نمونه‌های کنترل منفی از نظر شفافیت مشابه لوله شاهد بود بنابراین نتیجه کشت آنها منفی بود و ۴ نمونه کنترل مثبت کدورت قابل توجهی نشان دادند و کشت آنان مثبت بود. جدول ۱ تأثیر دو ماده ضدعفونی‌کننده را بر نمونه‌های آلوده نشان می‌دهد.

با توجه به آزمون یافته‌ها به تفکیک زمان‌ها در ۳۰ دقیقه، ۲

شیشه‌ای در قسمت تحتانی روی گچ قرار می‌گرفت پس از سخت شدن گچ و کاربرد فاصله انداز (بیوفیلیم) روی گچ، مولدهای فلزی با ابعاد ذکر شده روی سطح شیشه چسبانده می‌شد سپس اسلب شیشه‌ای دیگری روی مولدها قرار می‌گرفت و گچ نیمه فوقانی (مولد استون تیپ III، پارس دندان-تهران) ریخته می‌شد به نحوی که گچ فقط دور تا دور مولدهای فلزی را می‌گرفت. پس از سخت شدن گچ دوم در حالی که اسلب شیشه‌ای در جای خود قرار داشت گچ مرحله سوم ریخته و در مفل بسته می‌شد و تحت فشار قرار می‌گرفت تا گچ سخت شود. به این طریق نمونه‌های آکریلی در قسمت تحتانی و فوقانی توسط اسلب‌های شیشه‌ای محصور شده بودند. هدف از انجام این نوع مفل گذاری به دست آوردن نمونه‌های آکریلی کاملاً صیقلی شده بدون نیاز به پرداخت بود.

سپس خمیر آکریل آماده و درون مولدها قرار می‌گرفت و پس از انجام مراحل آکریل گذاری، نمونه‌ها در دستگاه پخت (Kavoc WL type 5518) به مدت ۹ ساعت در دمای ۷۰°C پخته می‌شدند.

نمونه‌ها توسط اتوکلاو (Russian No :۱۰۴۲۳) استریل شدند. سپس ۲ عدد از نمونه‌ها به عنوان کنترل منفی به محیط کشت BHI (E.Merk, 64271 Darmstadt Germany) منتقل و پس از ۲۴ ساعت انکوباسیون در دمای ۳۷°C از نظر کدورت بررسی شد تا از صحت استریلیزاسیون اطمینان حاصل شود. ۸۸ نمونه باقیمانده در شرایط یکسان به دو زیرگروه تقسیم شدند. یک گروه در سوسپانسیون میکروبی حاوی استرپتوکوک ویریدانس و گروه دیگر در سوسپانسیون حاوی باسیلوس سابتیلیس غوطه‌ور شدند پس از ۵ دقیقه نمونه‌ها از سوسپانسیون خارج و با آب مقطر استریل شستشو شدند. سپس روی گاز خشک استریل قرار گرفتند. برای اطمینان از آلودگی نمونه‌ها از هر گروه ۲ نمونه به عنوان کنترل مثبت به محیط کشت BHI منتقل شد و پس از ۲۴ ساعت انکوباسیون در دمای ۳۷°C از نظر کدورت بررسی شدند. سپس هر گروه مجدداً به دو زیرگروه ۲۱ تایی تقسیم و در ظرف حاوی هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪ و دیگری در ظرف حاوی

بدون در نظر گرفتن ماده ضدعفونی کننده در زمان ۳۰ دقیقه بین دو باکتری به لحاظ ضدعفونی شدن اختلاف معنی داری وجود داشت ($P=0/002$). در زمان ۲ ساعت نیز این اختلاف بین دو باکتری معنی دار بود ($P=0/04$), ولی در زمان ۴ ساعت اختلافی وجود نداشت.

در مجموع بدون در نظر گرفتن ماده ضدعفونی و زمان، دو باکتری تفاوت معنی داری در استریل شدن نشان دادند ($P=0/001$).

در مقایسه بین سه زمان بدون لحاظ کردن نوع محلول و نوع باکتری اختلاف معنی داری وجود داشت ($P=0/01$). بین زمان ۳۰ دقیقه و ۲ ساعت اختلاف معنی دار نبود ولی بین ۳۰ دقیقه و ۴ ساعت ($P=0/002$) و بین ۲ ساعت و ۴ ساعت ($P=0/02$) اختلاف آماری معنی داری وجود داشت.

ساعت و ۴ ساعت بدون در نظر گرفتن نوع باکتری اختلاف آماری معنی داری بین دو ماده وجود نداشت. همچنین بدون در نظر گرفتن زمان و نوع باکتری دو ماده به لحاظ خاصیت ضدعفونی نمودن اختلافی نشان ندادند. به تفکیک در فواصل زمانی ۳۰ دقیقه و ۲ ساعت و ۴ ساعت دو ماده ضدعفونی برای از بین بردن استریتوکوک و همچنین باسیلوس سابتیلیس تفاوت معنی داری نداشتند.

در فاصله زمانی ۳۰ دقیقه و ۲ ساعت تأثیر ماده ضدعفونی کننده هیپوکلریت سدیم بر دو باکتری اختلاف آماری معنی داری نشان نداد، ولی به مرز معنی داری نزدیک بود ($P=0/07$), و در زمان ۴ ساعت هیچ اختلافی دیده نشد. در فاصله زمانی ۳۰ دقیقه ماده گلو تار آلدئید ۲٪ جهت ضدعفونی کردن دو باکتری اختلافی نشان نداد ($P=0/07$). در زمان های ۲ ساعت و ۴ ساعت نیز برای ضدعفونی کردن دو باکتری توسط گلو تار آلدئید تفاوتی وجود نداشت.

جدول ۱: تأثیر ضدعفونی کنندگی هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪ و گلو تار آلدئید ۲٪ بر نمونه های آکریلی مورد آزمایش آلوده به هر گونه باکتری

نوع باکتری	ماده ضدعفونی کننده	زمان ۳۰ دقیقه		زمان ۲ ساعت		زمان ۴ ساعت	
		مثبت	منفی	مثبت	منفی	مثبت	منفی
استریتوکوک	هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪	۰	۷	۰	۷	۰	۷
		٪۰	٪۱۰۰	٪۰	٪۱۰۰	٪۰	٪۱۰۰
ویریدانس	گلو تار آلدئید ۲٪	۰	۷	۰	۷	۰	۷
		٪۰	٪۱۰۰	٪۰	٪۱۰۰	٪۰	٪۱۰۰
باسیلوس	هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪	۴	۳	۴	۳	۰	۷
		٪۵۷/۱	٪۴۲/۸	٪۵۷/۱	٪۴۲/۸	٪۰	٪۱۰۰
سابتیلیس	گلو تار آلدئید ۲٪	۴	۳	۱	۶	۰	۷
		٪۵۷/۱	٪۴۲/۸	٪۱۴/۳	٪۸۵/۷	٪۰	٪۱۰۰

نتایج نشان داد که نمونه های آلوده به باکتری استریتوکوک ویریدانس در هر دو محلول در زمان ۳۰ دقیقه و نمونه های آلوده به باسیل سابتیلیس در هر دو محلول در زمان ۴ ساعت استریل شدند. این تفاوت با توجه به اینکه باسیلوس سابتیلیس یک باکتری اسپوردار است و اسپور باکتری ها در برابر مواد ضدعفونی کننده بسیار مقاومند قابل توجیه است. تفاوت زمان

بحث

طی روند ضدعفونی دنج های آکریلیک علاوه بر حذف میکروارگانیسم های پاتوژن حفظ خواص مکانیکی ماده نیز مدنظر است. در مطالعه حاضر سعی شد تأثیر سه عامل زمان، نوع ماده ضدعفونی و نوع میکروارگانیسم به طور همزمان در طی روند ضدعفونی نمودن نمونه های آکریلی بررسی شود.

فوق با مطالعه حاضر و تخلخل ذاتی مواد آکریلی و سطح وسیع‌تر نمونه‌های آکریلی نسبت به گوتا و همچنین تفاوت غلظت هیپوکلریت سدیم مورد استفاده می‌تواند دلیل وجود تفاوت در زمان ضدعفونی‌کنندگی مواد فوق باشد.

Dychala اعلام نمود ۵ دقیقه غوطه‌وری دنچه‌های آلوده در هیپوکلریت ۵/۲۵٪ برای ضدعفونی شدن آنها کافی است.^(۱۳) همچنین Chau زمان ۱۰ دقیقه را برای ضدعفونی نمودن نمونه‌های آکریلی با همین غلظت هیپوکلریت سدیم کافی دانست.^(۱۴) علت تفاوت زمان ضدعفونی‌کنندگی با مطالعه حاضر تفاوت در نوع میکروارگانیسم‌ها و همچنین روش کار می‌باشد.

Barnabe و همکاران از هیپوکلریت سدیم ۰/۰۵٪ پس از تمیز کردن مکانیکی دنچه‌ها با صابون روغن نارگیل به مدت ۱۵ روز، هر روز ۱۰ دقیقه استفاده کردند و اعلام نمودند تعداد کاندیدا آلیکانس کاهش نیافت و تعداد استرپتوکوک موتانس نیز خیلی کاهش نیافت.^(۱۵) در این مورد غلظت بسیار پایین هیپوکلریت سدیم و زمان کمتر غوطه‌وری می‌تواند دلیل حصول این نتایج باشد. با توجه به تفاوت روش و غلظت ماده، نتایج با مطالعه حاضر متفاوت است.

در مقایسه تحقیق حاضر با کلیه موارد فوق تفاوت در نوع آکریل را نیز باید مدنظر داشت. احتمالاً تفاوت در ساختار دانه‌های پلیمر، خصوصیات متفاوت سطحی می‌تواند نتایج متفاوتی ایجاد نماید. از آنجا که آکریل آکروپارس تا زمان ۳۰ دقیقه در اثر غوطه‌وری در هر یک از دو محلول ذکر شده دچار خشونت سطحی نمی‌شود^(۱۶) زمان ۳۰ دقیقه به عنوان اولین زمان سنجش اثر ضدعفونی‌کنندگی ماده در نظر گرفته شد. با توجه به نتایج به دست آمده رزین آکریلی گرماسخت آکروپارس قبل از ایجاد خشونت سطحی در آن توسط محلول‌های هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪ و گلو تار آلدئید ۲٪ حداقل در مورد یکی از باکتری‌های مورد مطالعه ضدعفونی نمی‌شود. با توجه به این که باسیلوس سابتیلیس یک باکتری اسپوردار و بسیار مقاوم است می‌توان پیش‌بینی نمود که زمان ۴ ساعت برای ضدعفونی نمودن گونه‌های دیگر باکتری نیز کافی باشد.

در مورد نمونه‌های آلوده به باسیلوس سابتیلیس در هر دو محلول ضدعفونی‌کننده معنی دار بود. بنابراین می‌توان گفت افزایش زمان غوطه‌وری در هر یک از دو محلول در ضدعفونی شدن تعداد بیشتری از نمونه‌های آلوده به باسیلوس سابتیلیس مؤثر است. تحت شرایط این مطالعه و با توجه به تعداد نمونه موجود تفاوتی بین خاصیت ضدعفونی‌کنندگی دو محلول برای از بین بردن باسیل سابتیلیس وجود نداشت در نتیجه نمی‌توان یکی از دو محلول را برای ضدعفونی کردن این رزین آکریلی آلوده به این باکتری بر دیگری ارجح دانست. Henderson از هیپوکلریت ۵/۲۵٪ برای ضدعفونی نمودن نمونه‌های آکریلی استفاده کرده بود ولی نتایج این دو مطالعه در این خصوص مشابهت داشت.^(۱۱) در این مطالعه نمونه‌های آلوده به باسیلوس سابتیلیس پس از ۴ ساعت کاملاً از بین رفتند در حالی که برای حذف کامل اسپور باسیلوس سابتیلیس توسط گلو تار آلدئید زمان ۱۰ ساعت غوطه‌وری نیز عنوان شده بود.^(۱۲) البته در این مطالعه از هر دو فرم رویشی و اسپور باکتری به صورت توأم استفاده شد در حالی که در مطالعات قبلی از اسپور خالص استفاده شده بود و همین مسئله می‌تواند دلیلی بر تفاوت زمان حذف کامل این باکتری باشد.

Rudd و همکارانش پروتزه‌های آکریلی آلوده به میکروارگانیسم‌های استافیلوکوک آرتوس، باسیلوس سابتیلیس (هر دو شکل رویشی و اسپور) کاندیدا آلیکانس، سودوموناس آروژینوزا و استرپتوکوک نوع D را پس از ۵ دقیقه غوطه‌وری در هیپوکلریت سدیم ۵/۲۵٪ استریل نمودند.^(۷) تفاوت در زمان مورد نیاز برای ضدعفونی شدن با مطالعه حاضر می‌تواند به دلیل تفاوت در غلظت ماده ضدعفونی‌کننده و همچنین روش کار باشد در مطالعه حاضر نمونه‌ها به روش فیزیکی تمیز نشدند و فقط با آب مقطر استریل شستشو و در محلول ضدعفونی‌کننده قرار گرفتند.

Sequeira و همکارانش اعلام کردند گوتا پراکاه‌های آلوده به اسپور باسیلوس سابتیلیس پس از ۱ دقیقه غوطه‌وری در هیپوکلریت سدیم ۵/۲۵٪ استریل می‌شوند ولی در محلول گلو تار آلدئید ۲٪ حتی پس از ۱۰ دقیقه نیز ضدعفونی نمی‌شوند.^(۱۰) تفاوت واضح بین مواد مورد استفاده مطالعه

نتیجه‌گیری

استفاده نشده بود. در نتیجه چنانچه حذف این نوع باکتری یا گونه‌های مقاوم مشابه ضروری باشد زمان غوطه‌وری در محلول‌های ذکر شده را باید افزایش داد. در این مطالعه زمان ۴ ساعت برای حذف باسیلوس سابیتیلیس لازم بود.

۳ - با توجه به مطالعات قبلی که نشان می‌داد غوطه‌وری آکریل آکروپارس بیش از ۳۰ دقیقه در این دو محلول خشونت سطحی واضحی ایجاد می‌نماید لذا چنانچه غوطه‌وری بیشتری مدنظر باشد بهتر است از این نوع آکریل برای ساخت دنچر استفاده نشود.

با توجه به محدودیت‌های این مطالعه و نتایج به دست آمده می‌توان نتیجه گرفت که:

۱ - هر دو ماده ضدعفونی کننده در زمان ۳۰ دقیقه قادر به حذف کامل استرپتوکوک ویریدانس هستند البته احتمال دارد در زمان کوتاه‌تری نیز این باکتری را از بین ببرند ولی در این مطالعه زمان‌های کوتاه‌تر آزمون نشدند.

۲ - دو ماده تا قبل از ۴ ساعت قادر به از بین بردن باسیلوس سابیتیلیس (به هر دو شکل رویشی و اسپور) نشدند البته با توجه به نحوه آزمون که از روش تمیز کردن فیزیکی

منابع

- Powell GL, Runnells RD, Saxon BA, Whisenant BK. The presence and identification of organisms transmitted to dental laboratories. *J Prosthet Dent* 1990; 64(2): 235-7.
- Pavarina AC, Pizzolitto AC, Machado AL, Vergani CE, Giampaolo ET. An infection control protocol: effectiveness of immersion solution to reduce the microbial growth on dental prostheses. *J Oral Rehabil* 2003; 30: 532-6.
- Kulak Y, Arikani A, Kazazoglu E. Existence of candida albicans and microorganisms in denture stomatitis patients. *J Oral Rehabil* 1997; 24(10): 788-90.
- Webb BC, Thomas CJ, Willcox MDP. Effectiveness of two methods of denture sterilization. *J Oral Rehabil* 1998; 26(6): 416-23.
- Pavarina AC, Vergani CE, Machado AL, Giampaolo ET, Teraoka MT. The effect of disinfectant solutions on the hardness of acrylic resin denture teeth. *J Oral Rehabil* 2003; 55: 749-52.
- Dychala GR. Disinfection, sterilization and preservation, 5th ed. Philadelphia: Lea and Febiger; 1991. P. 133.
- Rudd RW, Senia ES, McCleskey FK, Adams EDJR. Sterilization of complete denture with sodium hypochlorite. *J Prosthet Dent* 1984; 51(3): 318-21.
- Davis DR, Knapp JF. The significance of AIDS to dentists and dental practice. *J Prosthet Dent* 1984; 52: 736-8.
- Bell JA, Brockmann SL, Feil P, Sackuvich DA. The effectiveness of two disinfectants on denture base acrylic resin with an organic load. *J Prosthet Dent* 1989; 61(5): 580-3.
- Siqueira Jr JF, Pereira da Silva CHF, Cerqueira MDO, Lopes HP, de Uzeda M. Effectiveness of four chemical solutions in eliminating *Bacillus subtilis* spores on gutta-percha cones. *Endod Dent Traumatol* 1998; 14: 124-6.
- Henderson CW, Schwartz RS, Herbold ET, Mayhew RB. Evaluation of the barrier system, an infection control system for the dental laboratory. *J Prosthet Dent* 1987; 58(4): 517-21.
- Boucher RM. Prostentiated 1, 5 Pentanediol, a breakthrough in chemical sterilizing and disinfecting technology. *Am J Hosp Pharm* 1974; 31(6): 546-57.
- Jagger DC, Harrison A. Denture cleansing- the best approach. *Br Dent J* 1995; 178: 413-7.
- Chau VB, Saunders TR, Pimslar M, Elfring DR. In-depth disinfection of acrylic resins. *J Prosthet Dent* 1995; 74(3): 309-13.
- Barnabe W, De mendoca neto T, Pimenta FC, Pegoraro LF, Scolaro JM. Efficacy of sodium hypochlorite and coconut soap used as disinfecting agents in the reduction of denture stomatitis, *Streptococcus mutans* and *candida albicans*. *J Oral Rehabil* 2004; 31(5): 453-9.

۱۶. خانی زاده، توکل. استاد راهنما: بهناز عبادیان. بررسی مقایسه ای تاثیر مواد ضد عفونی کننده هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪ و گلوترآلدید ۲٪ بر تخلخل (خشونت) سطحی آکریل های ملیودنت و آکروپارس. مقطع دکترای دندانپزشکی، شماره ۸۲۰۶۳، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان،

۱۳۸۲-۱۳۸۳